

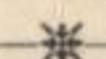
Postupće sem, domy, hona,
Hdžež bě zbožowny mój swět,
Hdžež měd džěćaceho sona
Woptach wjele krasnych lět.

Tunja radosć, njekupjena
Ze starosću žiwjenja,
W twojich pruhach zwjeselena
Wutroba so womłodźa.

Hodžinki wy zalećene,
Róže sće mi edenske,
W wašim błyšću ponowjene
Hišće džens mi kćějeće.

Njebjesa so posměwkuja
Hišće džens mi nad wami,
Jandželki was woblětuja,
Myslička was pozłoći!

(19. | 12. 1856.)

Hwěžki.

(Časopis M. S. 1856, 6.)

Hłos: Doma, doma rjenje je.

Hwěžki, hwěžki daloke,
Swěty rjeňšej' nadžije,*
Kiž wy horje, dele džeće,
Módre njebjo poswětleće,

* 1. recens.: Bože swětla njebjeske.